

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **Mgr. A. H.**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

za účasti: 1) EG.D, a.s.
sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno
2) CETIN a.s.
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
3) Svaz vodovodů a kanalizací Žďársko
sídlem Vodárenská 2, 591 01 Žďár nad Sázavou

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2021 č. j. JMK 13489/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Tišnov (dále jen „městský úřad“), jako věcně příslušný vodoprávní úřad podle § 104 odst. 2 písm. d) a § 106 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., vodního zákona, a jako speciální stavební úřad podle § 15 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), vydal dne 30. 9. 2020 rozhodnutí, č. j. MUTI 38024/2020/OŽP/Ce, jímž vydal stavební povolení k provedení stavby vodního díla: „Výstavba nových komunikací a IS v obci Žďárec – lokalita k zastavění „A“, SO 02.301 – dešťová kanalizace“ na pozemcích specifikovaných v předmětném rozhodnutí nacházejících se v katastrálním území Žďárec.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 28. 1. 2021 podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítl žalobcem podané odvolání a potvrdil rozhodnutí městského úřadu.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, nevykonatelné, neuskutečnitelné, nicotné a nezákonné. Bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, čímž došlo ke zkrácení jeho práv jako účastníka řízení.
4. Vodní dílo nebylo řádně umístěno, přičemž územní rozhodnutí Městského úřadu ze dne 27. 12. 2017, sp. zn. OSŘ/23854/2014/H, na základě něhož k umístění stavby mělo dojít, je nepřezkoumatelné a nezákonné. Také odkaz na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2020 je bezpředmětný, neboť rozsudek dosud nenabyl právní moci a bude proti němu směřovat kasační stížnost.
5. S odvolacími námitkami se nelze vypořádat tak, že se odkáže na jiné rozhodnutí v jiném řízení. Žalovaný se nevypořádal s námitkou vůči nedostatkům projektové dokumentace, ani s námitkou nedostatečného vyznačení ochranných pásem domovní přípojky elektrické energie NN a vodovodní přípojky ve vlastnictví žalobce.
6. V lokalitě „A“ není zbudován systém nakládání s odpadními vodami, což brání odvádění dešťových vod od plánovaných osmnácti rodinných domů. Vodní dílo má být zbudováno mimo jiné na pozemku parc. č. XA v k. ú. Ž., přičemž daná parcela je již zatížena nepovolenými stavbami místní pozemní komunikace a inženýrských sítí. Od nich je přitom odvislá realizace předmětného vodního díla. Správní orgán se námitkami směřujícími vůči nepovoleným stavbám nezabýval. Žalovaný klamavě pokládá pořízený pasport místní komunikace na předmětném pozemku za její zjednodušenou projektovou dokumentaci. Takový postup je v rozporu s principem ochrany veřejných zájmů.
7. V územním rozhodnutí bylo vydáno závazné stanovisko, které nerespektovalo Metodický pokyn Ministerstva životního prostředí k uplatňování § 12 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Pro aplikaci daného ustanovení je potřeba doložit taková skutková zjištění a podklady, které by jednoznačně potvrzovaly, jaké podmínky ochrany krajinného rázu byly dohodnuty s orgánem ochrany přírody. Stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 12 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny však v dané věci vydáno nebylo. Vydáním územního rozhodnutí bez závazného stanoviska došlo k porušení práva na příznivé životní prostředí. Postup žalovaného, který dovozuje nedůvodnost vydání závazného stanoviska, považuje žalobce za svévoli. Referentka odboru ochrany přírody a

krajiny paní Č. konala v rozporu s veřejným zájmem, přičemž upřednostnila svůj osobní zájem.

8. Námitky dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona plní roli strážného faktoru zákonnosti jednání správních orgánů a není možné se v rámci odvolacího řízení vyhnout přezkumu těchto námitek s odkazem na omezený rozsah uplatnění námitek.
9. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a současně zrušil i rozhodnutí městského úřadu.

III. Argumentace žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. K jednotlivým bodům žaloby odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí městského úřadu.
11. Námitka vůči umístění vodního díla je nedůvodná, neboť to bylo řádně umístěno na základě územního rozhodnutí městského úřadu ze dne 27. 12. 2017, č. j. MUTI 33308/2017. Součástí stavby dešťové kanalizace není řešení odvodu komunálních odpadních vod. Odvádění odpadních vod z plánovaných nemovitostí je předmětem jiných správních řízení.
12. Námitka nepovolených staveb na pozemku parc. č. XA v k. ú. Ž. byla již uplatněna v územním a stavebním řízení, v nichž byla dostatečným způsobem vypořádána. Žádným správním orgánem nebylo shledáno porušení právních předpisů. Mimo to bylo konstatováno, že námitka přesahuje rámec námitek, které je účastník oprávněn uplatňovat v rámci stavebního řízení, neboť se netýká stavby předmětné dešťové kanalizace, ani se přímo nedotýká vlastnického práva žalobce.
13. K námitce vůči závaznému stanovisku orgánu ochrany přírody byl žalobce v napadeném rozhodnutí odkázán na vypořádání dané námitky v rámci územního rozhodnutí a stavebního povolení. V nich bylo uzavřeno, že orgán ochrany přírody posuzoval záměr při vydání komplexního stanoviska ze dne 29. 3. 2011. Správní orgán I. stupně po prostudování předložených dokladů dospěl k závěru, že realizaci záměru nedojde ke snížení estetické a přírodní hodnoty území. Z tohoto důvodu nebyl žadatel vyzván k doložení žádosti o stanovisko k zásahu do krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Záměr nebude realizován v ploše žádného významného krajinného prvku, nezasahuje do žádného zvláště chráněného území a není ani na území přírodního parku.

IV. Osoby zúčastněné na řízení

14. Dne 8. 7. 2021 uplatnila společnost EG.D, a.s. a společnost CETIN a.s. práva osoby zúčastněné na řízení.
15. Sdělením ze dne 20. 7. 2021 uplatnil Svaz vodovodů a kanalizací Žďársko práva osoby zúčastněné na řízení. Ve vyjádření ze dne 28. 10. 2021 uvedl, že v daném případě dochází ke křížení nově budovaných liniových sítí. Svaz vodovodů a kanalizací Žďársko je investorem stavby vodovodu SO 03 a kanalizace v dané lokalitě a obec Žďárec je řádným členem svazu. Samotná stavba vodovodu SO 03 byla fyzicky zahájena dne 15. 10. 2021, přičemž zahájení stavby předcházelo rozhodnutí městského úřadu č. j. MUTI 35312/202/OŽP/Ce. Ztotožňuje se s žalovaným v otázce právního a technického

posouzení daného stavu věci. Doplnil, že v dané lokalitě je aktuálně budována také kanalizace, a to na základě rozhodnutí městského úřadu č. j. MUTI 27964/2020/OŽP/Ce.

V. Další podání žalobce a ústní jednání

16. Přípisem ze dne 6. 2. 2023 žalobce soud požádal o přerušení řízení a o odročení jednání nařízeného na den 22. 2. 2023 z důvodu, že dosud nebylo rozhodnuto o jeho kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2020, č. j. 30 A 117/2018-109, který řešil zákonnost územního rozhodnutí na stavbu „Výstavba nových komunikací a inženýrských sítí v obci Žďárec – lokalita zastavění A“. Soud nicméně žalobce přípisem ze dne 7. 2. 2023, č. j. 30 A 27/2021-67 (obdobně jako u sp. zn. 30 A 81/2021) informoval, že předseda senátu neshledal důvody pro přerušení řízení podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s.
17. Poté žalobce podáním ze dne 16. 2. 2023 namítl podjatost Mgr. Milana Procházky z důvodu obav o jeho nestrannosti. Ústního jednání dne 22. 2. 2023 se žalobce nezúčastnil.
18. Při ústním jednání dne 22. 2. 2023 soud zástupkyni žalovaného informoval, že žalobce před jednáním vznesl námitku podjatosti Mgr. Milana Procházky, kterou soud neshledal důvodnou. Soud věc projednal a rozhodl, namísto aby věc předkládal Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti podle §15b odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., neboť námitka podjatosti byla uplatněna před jednáním, na němž bylo rozhodnuto o věci, a soud měl za to, že není důvodná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. 9 As 146/2016-366). Žalobce podjatost předsedy senátu dovozoval z jeho dosavadního postupu v této věci, resp. ve věci 30 A 117/2018. Podle § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s. však *důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Namítané skutečnosti tak nemohou zakládat podjatost předsedy senátu, proto podle soudu není námitka podjatosti důvodná. Ostatně výtky ohledně doručování rozsudku č. j. 30 A 117/2018-109 byly uplatněny opožděně (rozsudek byl žalobci doručen 10. 5. 2021); k těmto okolnostem tak v rámci namítané podjatosti nelze přihlížet (viz § 8 odst. 5, věta třetí, s. ř. s.). O možnosti takového způsobu vyřízení námitek podjatosti vznesených před ústním jednáním ve věci byl žalobce informován v rozsudcích č. j. 30 A 117/2018-109, bod 15, a č. j. 30 A 184/2018-85, bod 9.
19. Soud při jednání konstatoval obsah soudního a správního spisu. Zástupkyně žalovaného odkázala na své stanovisko obsažené ve vyjádření k žalobě. Dokazování prováděno nebylo, neboť žádný z účastníků ani osob zúčastněných na řízení důkazní návrhy neuplatnili a ani soud neshledal potřebu doplňovat dokazování provedené ve správním řízení.

VI. Posouzení věci soudem

20. Žaloba **není důvodná**.
21. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti a nicotnosti napadeného rozhodnutí [bod VI. A) rozsudku]. Následně se zabýval věcnými námitkami, které se vztahují k projednávané věci [bod VI. B) rozsudku].

VI. A) Námitka nepřezkoumatelnosti a nicotnosti napadeného rozhodnutí
22. Žalobce v podané žalobě uplatnil námitku nepřezkoumatelnosti, proto se soud nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí žalovaného způsobilé soudního přezkumu.

Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) by totiž byla vadou natolik závažnou, k níž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35).

23. Na úvod soud uvádí, že úkolem soudu (ani správního orgánu) není reagovat výslovně na každou dílčí argumentaci obsaženou v žalobě a tu vyvracet. Nezbytné však je vypořádat se přesvědčivě s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Povinnost poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument účastníka by mohla vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním a kontraproduktivním důsledkům jsoícím v rozporu se zásadou efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné tak je, aby se soud „*vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení tak, aby žádná z nich nezůstala bez náležité odpovědi. Odpověď na základní námitky však v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130). Sám žalobce neuvedl konkrétní důvody způsobující nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
24. Podle soudu žalovaný požadavku řádného a přezkoumatelného odůvodnění rozhodnutí v projednávané věci dostál. Z rozhodnutí je seznatelné, jak žalovaný námitky žalobce vypořádal, resp. z jakých důvodů. Žalobce konkrétně v odvolání namítal nepřezkoumatelnost a nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně, dále uváděl, že projektová dokumentace trpí nedostatky, namítal existenci černých staveb na pozemku parc. č. 70/7 v k. ú. Žďárec, že ve věci nebylo vydáno závazné stanovisko podle § 12 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny a že napadené rozhodnutí bylo vydáno předčasně (před rozhodnutím odvolacího orgánu o podjatosti paní Č.). Soud má za to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně konkrétně reagoval na všechny námitky, které žalobce v řízení vznesl (viz str. 4-5 napadeného rozhodnutí). Zákoností vypořádání jednotlivých námitek žalovaným se soud zabýval v části VI. B) rozsudku. Napadené rozhodnutí tak nepřezkoumatelností netrpí.
25. Žalobce dále uváděl, že napadené rozhodnutí trpí vadou nicotnosti. Konkrétní skutečnosti způsobující nicotnost však neuvedl. Nicotnost správního rozhodnutí je upravena v § 77 správního řádu. Jedná se o závažnou kvalitativní vadu rozhodnutí (jež není zhojitelná), ke které správní soudy přihlížejí z úřední činnosti (§ 76 odst. 2 s. ř. s.). Dle § 77 odst. 1 s. ř. nicotné je rozhodnutí, „*k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.*“
26. Soud neshledal vady napadeného rozhodnutí, které by způsobovaly jeho nicotnost. Rozhodnutí není zjevně vnitřně rozporné nebo právně či fakticky neuskutečnitelné, ani netrpí dalšími vadami, pro něž by ho nebylo vůbec možné považovat za rozhodnutí správního orgánu. Napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí městského úřadu bylo vydáno orgánem věcně příslušným. Působnost speciálního stavebního úřadu v předmětné věci vykonává městský úřad podle § 15 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, přičemž o odvolání rozhodoval v souladu s § 89 odst. 1 správního řádu žalovaný.

27. Námitka tak není důvodná.

VI. B) Námitky vztahující se k projednávané věci

28. Další okruh žalobních námitek byl směřován k věcné správnosti, resp. zákonnosti napadeného rozhodnutí. Shodné námitky byly uplatněny žalobcem již v podaném odvolání směřujícím vůči rozhodnutí městského úřadu, přičemž žalovaný se s nimi náležitě vypořádal v napadeném rozhodnutí.
29. Úvodem soud konstatuje, že žalobní námitky jsou koncipovány velmi obecně, aniž by žalobce blíže konkretizoval, k jakému konkrétnímu pochybení v předcházejícím správním řízení došlo, resp. jaký mělo dopad do jeho práv. K tomu lze odkázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publikované pod č. 2162/2011 Sb., z něhož vyplývá, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej.“* Na obecně formulované žalobní námitky proto soud reagoval také pouze v obecné rovině.
30. Žalobce namítl, že správní orgány nezjistily stav v zastavovaném území a za tzv. pasport místní komunikace na stavbou zastavovaném pozemku parc. č. XA v k. ú. Ž. skryly nepovolenou stavbu místní asfaltové komunikace, resp. že se nezabývaly existencí „černých staveb“ vodovodního řádu kanalizace a stávajících rozvodů v zastavovaném území, k nimž mají být části umísťovaných staveb připojeny. Soud k danému nejprve zdůrazňuje, že předmětná stavba dešťové kanalizace se nikterak nedotýká pozemku parc. č. XA v k. ú. Ž., ale naopak má být umístěna na pozemcích konkrétně specifikovaných ve výroku I. rozhodnutí městského úřadu. Ze správního spisu je zřejmé, že stavebník předložil v řízení potřebné podklady včetně stanovisek jednotlivých dotčených orgánů (včetně správců inženýrských sítí). Taktéž městský úřad ve výroku IV. stanovil stavebníkovi podrobné podmínky pro provedení předmětného vodního díla. Námitka „černých staveb“ byla již správními orgány řešena v rámci územního řízení, a proto bylo možné v napadeném rozhodnutí odkázat na její vypořádání v územním rozhodnutí. Městský úřad přitom vhodně vložil citaci vypořádání předmětné námítky z územního řízení do svého rozhodnutí. S jeho postupem se soud ztotožňuje, proto neshledal námitku důvodnou. Mimo to, soud již ve svém dřívějším rozsudku ze dne 25. 6. 2020. č. j. 30 A 117/2018-109, vyrozuměl žalobce o možnosti podat ke stavebnímu úřadu podnět na zahájení řízení k odstranění stavby, pokud má přetrvávající pochybnosti, že dané stavby jsou stavbami nepovolenými.
31. Za nedůvodné soud považuje také tvrzení žalobce, že projektová dokumentace trpí nedostatky vyznačení ochranných pásem domovní přípojky el. energie nízkého napětí a vodovodní přípojky, které jsou ve vlastnictví žalobce. Městský úřad se předmětnou námitkou zabýval na str. 8, přičemž i s tímto hodnocením se soud ztotožnil. Správní orgán I. stupně jednak odkázal na jím vydané územní rozhodnutí ze dne 4. 7. 2017, č. j. MUTI 33308/2017, v němž se posouzením ochranných pásem zabýval, a dále uvedl, že *„u vodovodních přípojek je doporučena vzdálenost od vnějšího líce stěny potrubí na každou stranu 1,5 metru. Toto „ochranné pásmo“ vodovodní přípojky k RD č.p. 123 je v projektové dokumentaci pro stavební povolení zakresleno v Koordinačním situačním výkrese, č. výkresu C.3. Rovněž připojení RD č.p. 123 na NN má v této situaci zakresleno ochranné pásmo 1,0 m odvedení“* Mimo to správní orgán I. stupně ve výroku IV. jeho rozhodnutí stanovil

povinnost vytyčení inženýrských sítí a označení v terénu a zpětné kontroly výkopu dotčených inženýrských sítí. Ochranné pásmo ani výkop dešťové kanalizace nezasahuje do pozemku parc. č. XB a parc. č. XC, které jsou ve vlastnictví žalobce. Žalovaný se s vypořádáním námítky městským úřadem ztotožnil a dále odkázal na odůvodnění územního rozhodnutí ze dne 4. 7. 2017 a rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 6. 2020, č. j. 30 A 117/2018-109 (viz str. 4 – 5 napadeného rozhodnutí). Ten byl následně potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2023, č. j. 7 As 141/2021-37. Vzhledem k tomu, že bylo o těchto námitkách rozhodnuto v územním řízení, nemusel k nim žalovaný ve stavebním řízení podle § 114 odst. 2 stavebního zákona přihlížet (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2022, č. j. 4 As 437/2021-37, bod 27).

32. Žalobce nesouhlasí ani s tímto postupem žalovaného a namítá, že žalovaný se nemůže vyhnout vypořádání uplatněných námitek s odkazem na § 114 odst. 2 stavebního zákona, protože námítky účastníků řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona plní roli strážného faktoru zákonitosti. V tom se však žalobce mýlí. Dle § 114 odst. 2 stavebního zákona se k „*námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzavěře anebo územního opatření o asanaci území, nepřihlíží.*“ Dané ustanovení představuje odraz principu právní jistoty, jenž chrání účastníky před tím, aby mohly být v pozdějších řízeních uplatněny námítky vůči pravomocnému rozhodnutí o umístění stavby. Odkaz na územní řízení, v němž byla předmětná ochranná pásma řešena, je tak plně v souladu se zákonem, přičemž přímo do rozhodnutí městského úřadu bylo vloženo i vypořádání předmětné námítky týkající se ochranných pásem z územního rozhodnutí (viz str. 8 rozhodnutí správního orgánu I. stupně), které ob stojí.
33. Nezákonnost rozhodnutí nelze dovodit ani z důvodu absence čističky odpadních vod, neboť ta není předmětem tohoto řízení. Soud tak námitku žalobce neshledal důvodnou.
34. Dále žalobce namítá, že žalovaný nepostupoval v souladu s § 12 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť v předmětném řízení nebylo vydáno závazné stanovisko orgánu ochrany a přírody podle § 12 odst. 2 daného zákona. Tím mělo dojít k porušení práva na příznivé životní prostředí, protože nebyla zajištěna ochrana krajinného rázu. Předmětnou námitkou se zabýval podrobně jednak městský úřad na 10 – 11 svého rozhodnutí, tak i žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí. I s těmito závěry se soud ztotožnil. Oba správní orgány shodně uvedly, že záměr byl posuzován stavebním úřadem již při vydání komplexního vyjádření ze dne 29. 3. 2011, č. j. MUTI 4029/2011/OŽP/Ka, kdy byl posouzen vliv stavby na krajinný ráz, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Žalovaný dále doplnil, že pravomoc orgánu ochrany přírody a krajiny k vydání souhlasu či nesouhlasu se zásahem do krajinného rázu při umístění stavby je dána při splnění dvou podmínek a to 1) pokud se jedná o stavbu, která svou charakteristikou může krajinný ráz ovlivnit a 2) je umísťována v krajině s krajinným rázem charakterizované. V případě stavby dešťové kanalizace se však jedná o liniovou stavbu, která bude umístěna do intravilánu bez výskytu významných krajinných prvků, přičemž má být umístěna pod zem. Svou povahou tak předmětná stavba nemůže do krajinného rázu zasáhnout ani svou povahou, ani svým umístěním. Stavba tak podle žalovaného není způsobila narušit harmonické měřítko a vztahy v dané lokalitě a nevymyká se okolní zástavbě. S tímto závěrem soud souhlasí. Případné pochybnosti o zásahu do krajinného rázu měl žalobce řešit s ohledem na § 114 odst. 2 stavebního zákona primárně v územním řízení, nikoliv až

v rámci nynějšího stavebního řízení týkajícího se stavby dešťové kanalizace, který z výše uvedených důvodů žádný dopad na krajinný ráz mít nemůže. Námitka tak není důvodná.

35. Soud nepřisvědčil ani námitce, že v Lokalitě „A“ nedošlo ke zkoordinování samostatně povolených staveb. Stavební úřad neměl povinnost koordinovat předmětné řízení týkající stavby vodního díla – dešťové kanalizace s jiným řízením (např. týkající se veřejného osvětlení či komunikace) v dané lokalitě. Byl vázán rozsahem žádosti, kterou byla žádost o stavební povolení stavby dešťové kanalizace. Projektová dokumentace nicméně obsahuje zohlednění jak stávajících sítí, tak i sítí navržených a sítí výhledových (viz koordinační situační výkres, jenž je součástí správního spisu). Vhodnost sladění jednotlivých staveb v území soud nerozporuje, avšak opačný postup nezakládá nezákonnost vydaného rozhodnutí, jímž byla povolena stavba vodního díla, jakož ani nezákonnost napadeného rozhodnutí. Námitka tak není důvodná.
36. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že rozhodnutí městského úřadu či napadené rozhodnutí bylo vydáno v době, kdy řízení bylo přerušeno a stavebník byl vyzván k doplnění podkladů. Součástí správního spisu není žádné usnesení o přerušení předmětného řízení. Žalobce své tvrzení v tomto směru nijak blíže nekonkretizoval, ani nepředložil žádný důkaz, z něž by daný závěr vyplýval. V rámci předmětného řízení ani nebylo rozhodováno o podjatosti referentky paní H. Pokud se tvrzení žalobce vztahují k jinému řízení vedenému před správním orgánem, nemůže se jím soud v nynějším řízení zabývat. V nyní posuzované věci je předmětem přezkumu zákonnost napadeného rozhodnutí, resp. jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci stavby dešťové kanalizace; tato rozhodnutí tvoří dohromady jeden celek. Pro úplnost však soud dodává, že v nynějším řízení podal žalobce námitku podjatosti oprávněné úřední osoby, paní Č. (referentka odboru životního prostředí, Městský úřad Tišnov). O této námitce rozhodl městský úřad usnesením ze dne 3. 8. 2020, č. j. MUTI 29732/2020/OŽP/Ma, tak že daná úřední osoba není vyloučena. Proti předmětnému usnesení podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 9. 2020, č. j. JMK 129674/2020, jímž potvrdil usnesení městského úřadu. Až poté městský úřad vydal rozhodnutí ze dne 30. 9. 2020 o povolení stavby vodního díla – dešťové kanalizace, přičemž předmětné rozhodnutí bylo vypraveno dne 2. 10. 2020. V tento den nabylo právní moci také rozhodnutí žalovaného, jímž potvrdil usnesení městského úřadu ve věci (ne)podjatosti paní Č. Námitka, že rozhodovala podjatá úřední osoba, tak není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Na základě výše uvedených skutečností soud žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.
39. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že se žalovanému v řízení náhrada nákladů řízení nepřiznává.

40. Pokud jde o osoby zúčastněné na řízení, žádná z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady řízení vznikly. Soud ani neshledal žádný vážný důvod, pro který by měl osobám na řízení zúčastněným právo na náhradu jiných nákladů řízení přiznat (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. února 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu